

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Minerva.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

rat olim Britannia, tanto filios amore prosequitur, ut si unquam accidat, ut cum filiis in venatores incidat, simulatque conspecti sunt illi, pater & mater sponte accurunt, seque ipsos venatoribus dunt, ut ita eos a filiis aliorum avertant; οὐ γάρ οὐδὲ enim non ἀγαπῶντες, in antiquis manuscriptis codicibus habetur. Cujus pietatis ergo visum est Aegyptiis, animal huiusmodi magna prosequi veneratione. In iisdem enim manuscriptis exemplaribus est, αἰγυπτίοις ἀδοξε σελάτεν τὸ ζώον, non autem Anser olim αὐμένειν, ut habetur in impressis. Porro Britanni, qui, ut dicebamus, Vulpanserem in delicis habebant, nostrum Anserem religiosum opinabantur, eoque abstinebant. Nam cum de moribus eorum Cæsar loqueretur, eos dixit Anserum cibo non vesci, perinde ac etiam neque Lepore. Verum istud olim.

DE NOCTUA. CAP. XII.

REliquum est, ut & Noctua, & aliarum avium, quas promisi, significata prosequamur, que cum nostrates sint, Latinis, & Græcis plurimum innotuere: quare de his longe certiora fumus a latari.

MINERVA. CAP. XIII.

Primarium Noctua significatum est, ut Minerva per hieroglyphicum ejus intelligatur, de qua ipsa Glaucopidis ait Ovidius, etiam cognomentum sumpfit: five propter casum oculi noctis, quo qui prediti sunt, præstantioris & acutioris lant, sirog trahunt tempore ingenii feruntur esse: five propter lucubrandi, contemplationis murus, quod animi vis nocturni potissimum temporis silentio vegetatur. Qua de causa Dracones etiam Gorgoneum quippe caput, ægidi adculpebantur. Acutissimum enim esse Draconi visum ex eo potissimum apparet, quod ab intendo illi nomen, ut in Serpentis Commentario copiosius. Addunt alii tertiam quandam causam: quia nusquam Noctuarum vis major, quam Athenis, ubi dea ipsa præcipue colebatur, unde proverbium illud emanarit, γλαυκας Athene ferre: five idem Noctuarum copiam, sive ob numerum multitudinem, qui Noctua signum habebant. Acerbe vero Demosthenes in hujusmodi Noctua cultum lusit, cum è carcere populi Atheniensis elapsus fugeret: nam ad Palladis arcem subinde respectans, sublatis manibus: o Pallas, inquit, urbium dominum tribus infastissimus bestiæ delectari? Noctua, Dracone, & Populo? ex una forte cœcitatem, ex другом livorem animorum, ex Populo instabilitatem & inconstantiam intelligens.

SAPIENTIA. CAP. XIV.

Sane vero cum Minerva consilii prudentiaeque Dea diceretur, aliquot in ostentis Noctua sapientia signum fuit, ut quæ in Hieronis privati adhuc hominis hasta confedita conspecta est, præbello quod iniit: nam aruspices hinc eum cautum in consilio faturum prædictare, id quod sapientissimum totius ejus vita regimen comprobavit.

VANÆ SAPIENTIÆ STUDIUM.

CAP. XV.

Sed quantum pertinet ad doctrinæ studium lucubrationesque ipsas, interpretationem ejusmodi non respuit Basilius, sed eos intelligi vult, qui vanæ sapientiæ studiis incumbunt. Nam, ut illius aspectus noctu quidem valet, Sole autem illucescente non mediocriter obfuscatur, ita istorum horum minum mens acutissima quidem ad inanum rerum cognitionem esse videtur, hebetissima vero carmineque oppleta, ad veram lucem hallucinatur, neque liquido quicquam intueri potest. In hanc ferre sententiam Hierosolymitanus Hesychius Noctua comedì prohibitum ait: quia lucis beneficio nocte polleat, interdiu cœcutiat: ex quo illi debeant intelligi, qui legis contemplatione & scientia plurimum gloriantur, Evangelicam autem claritatem ferre non possunt.

N. 0.

